

MINISTÈRE DE L'INTÉRIEUR

[C - 97/00771]

30 SEPTEMBRE 1997. — Circulaire relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable

A Mesdames et Messieurs les Bourgmestres du Royaume,

Dans les circonstances sociales actuelles, on constate que la plupart des personnes ayant une relation commencent par cohabiter, pour éventuellement se marier par la suite. La croissance du trafic international entraîne la naissance de nombreuses relations transfrontalières. En ce qui concerne ces personnes, le partenaire de nationalité étrangère ne peut séjourner en Belgique que s'il ou si elle se marie avec le Belge ou avec l'étranger établi ou autorisé au séjour en Belgique. Ces personnes ne se marient pas par conviction, mais parce qu'elles y sont en quelque sorte obligées par des considérations relatives au droit de séjour. Dans le cadre d'une réglementation basée sur la cohabitation, les personnes intéressées pourraient apprendre à mieux se connaître, sans qu'une autorisation de séjour définitive ne doive être accordée à l'intéressé. Si leur relation ne s'avère pas durable, le partenaire étranger devra quitter la Belgique. Ce qui n'est pas le cas pour un mariage, puisque l'intéressé a obtenu un droit de séjour définitif après six mois ou un an, selon le cas.

En outre, on constate que le partenaire homosexuel étranger d'un Belge ou d'un étranger établi ou autorisé au séjour en Belgique ne peut actuellement pas séjourner en Belgique sur la base de cette relation. Ces personnes utilisent parfois d'autres statuts de séjour (visa d'étudiant, séjour en tant que stagiaire, permis de travail et même des mariages de complaisance) pour pouvoir venir vivre avec leur partenaire. Cet abus des autres statuts de séjour n'est pas recommandé et ne peut pas offrir une solution pour donner un statut de séjour aux partenaires homosexuels. De plus, la discrimination à l'égard des partenaires homosexuels dans notre société est inacceptable.

En conséquence, il convient d'accorder directement à ces personnes une autorisation de séjour sur la base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable, pourvu qu'un certain nombre de conditions strictes soient remplies, ceci afin d'éviter ou de combattre les abus.

Cette réglementation ne peut pas contrarier et ne contrariera pas la lutte contre les mariages de complaisance et les autres abus des statuts de séjour. C'est pourquoi :

- il est requis des engagements financiers clairs et à long terme du partenaire belge ou du partenaire étranger établi ou autorisé au séjour en Belgique;
- une autorisation de séjour définitive ne peut être délivrée qu'après trois ans et six mois de cohabitation;
- des contrôles réguliers seront effectués.

Les personnes qui ont des intentions frauduleuses préféreront plutôt un mariage blanc à une relation feinte, car dans le premier cas, le droit de séjour définitif est reconnu beaucoup plus vite sans devoir contracter les mêmes engagements financiers.

L'arrêt à l'immigration de 1974 reste maintenu. Le séjour n'est accordé qu'à des conditions strictes et sur la base d'une relation durable, qui est également requise dans le mariage. La présente réglementation adapte le statut de séjour aux évolutions sociales.

La présente réglementation se base en grande partie sur la réglementation qui existe déjà dans d'autres pays européens, en particulier sur la réglementation néerlandaise. Il a été constaté que cette réglementation ne provoque pas d'abus ou une entrée massive dans ces pays. Il n'y a pas lieu de croire que cette réglementation aura d'autres conséquences en Belgique.

Les conditions et la procédure à suivre sont les suivantes.

A. CONDITIONS DE BASE**1. Un des partenaires doit avoir un titre à séjourner plus de trois mois sur le territoire belge.**

Ceci signifie qu'il ou elle doit être Belge, ressortissant(e) de l'Espace économique européen ou être établi(e) en Belgique ou admis(e) ou autorisé(e) à y séjourner plus de trois mois. La présente réglementation ne s'applique par conséquent pas aux demandeurs d'asile.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

[C - 97/00771]

30 SEPTEMBER 1997. — Omzendbrief betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwonen in het kader van een duurzame relatie

Aan de Dames en Heren Burgemeesters van het Rijk,

Men stelt vast dat in de huidige maatschappelijke context het merendeel van de personen die een relatie hebben aanvankelijk samenwonen om dan later eventueel te huwen. De toename van het internationaal verkeer heeft tot gevolg dat er eveneens meer grensoverschrijdende relaties ontstaan. Wat betreft deze personen kan de partner met een vreemde nationaliteit slechts in België verblijven wanneer hij of zij huwt met de Belg, of met de in België gevestigde of tot verblijf toegelaten of gemachtigde vreemdeling. Deze personen huwen niet uit overtuiging, maar worden als het ware gedwongen tot een huwelijk uit verblijfsrechtelijke overwegingen. Indien er een verblijfsreglementering op basis van samenwonen zou bestaan, zouden de betrokken personen elkaar beter kunnen leren kennen, zonder dat aan hem of haar een definitieve verblijfsvergunning moet worden toegekend. Indien de relatie na enige tijd niet duurzaam blijkt, dient de vreemde partner België te verlaten. Dit is naar aanleiding van een huwelijk niet het geval, daar de betrokkene -afhankelijk van het geval- na zes maanden of één jaar een definitief verblijfsrecht heeft bekomen.

Daarenboven stelt men vast dat de vreemde homoseksuele partner van een Belg of een in België gevestigde of tot verblijf toegelaten of gemachtigde vreemdeling momenteel niet kan verblijven in België op basis van deze relatie. Deze personen gebruiken soms andere verblijfsstatuten (studentenvisum, verblijf als stagiair, arbeidskaart en zelfs schijnhuwelijken) om met hun partner te kunnen samenwonen. Dit oneigenlijk gebruik van andere verblijfsstatuten is niet aangewezen en kan niet als oplossing voorgesteld worden om homoseksuele partners een verblijf te geven. Bovendien is de discriminatie ten aanzien van homoseksuele partners in onze maatschappij niet aanvaardbaar.

Derhalve is het aangewezen deze personen rechtstreeks een verblijfsmachtiging op basis van samenwonen in het kader van een duurzame relatie toe te kennen, mits er aan een aantal strikte voorwaarden is voldaan om misbruiken te voorkomen of te bestrijden.

Deze regeling mag en zal de strijd tegen de schijnhuwelijken en andere misbruiken van verblijfsstatuten niet ondermijnen. Daarom :

- worden er duidelijke en langlopende financiële engagementen gevraagd van de Belgische partner of de in België gevestigde of tot verblijf toegelaten of gemachtigde vreemdeling;
- kan er pas na drie jaar en zes maanden samenwonen een definitieve verblijfsmachtiging afgeleverd worden;
- moeten er regelmatige controles plaatsvinden.

De personen die bedrieglijke bedoelingen hebben, zullen eerder een schijnhuwelijk blijven verkiezen boven een schijnrelatie, omdat bij een schijnhuwelijk het verblijfsrecht veel vlugger definitief verworven is en bekomen kan worden zonder dezelfde financiële engagementen aan te gaan.

De immigratiestop van 1974 blijft gehandhaafd. Het verblijf wordt slechts onder strikte voorwaarden toegekend op basis van een duurzame relatie, die ook in het huwelijk vereist is. De onderhavige regeling past het verblijfsstatuut aan aan de gewijzigde maatschappelijke ontwikkelingen.

De onderhavige regeling is grotendeels gebaseerd op de bestaande reglementering in andere Europese landen en in het bijzonder op de Nederlandse reglementering. Het staat vast dat in die landen deze regeling nauwelijks aanleiding geeft tot misbruik of tot massale binnenkomst. Er zijn geen redenen om aan te nemen dat in België de situatie anders zou zijn.

Hieronder volgen de voorwaarden en de te volgen procedure.

A. BASISVOORWAARDEN**1. Eén van de partners moet in het bezit zijn van een titel voor een verblijf van meer dan drie maanden op het Belgisch grondgebied.**

Dit betekent dat hij of zij Belg is of onderdaan van de Europese Economische Ruimte of in België gevestigd is of toegelaten of gemachtigd om er te verblijven voor meer dan drie maanden. De onderhavige reglementering is derhalve niet van toepassing op asielzoekers.

2. Etre non marié.

Les deux partenaires doivent être non mariés ou légalement divorcés. Une exception peut être faite lorsque l'un des partenaires n'est pas encore divorcé par la suite d'un empêchement légal contre son gré.

L'état de célibataire doit être démontré par un document officiel.

3. Age.

Les deux partenaires doivent avoir au moins dix-huit ans.

Afin de vérifier cette condition d'âge, le partenaire qui demande l'autorisation de séjour doit produire un acte de naissance. L'âge du partenaire qui réside déjà en Belgique sera établi par la consultation des registres de la population.

4. Relation durable.

Tant une relation hétérosexuelle qu'une relation homosexuelle est prise en considération.

Il peut s'agir d'une relation commencée au moment où les deux partenaires séjournaient encore à l'étranger ou d'une relation existante en Belgique.

Le caractère durable de la relation doit être démontré par les demandeurs. Cette preuve peut être apportée par des témoins dignes de foi, un ménage commun, la cohabitation, des photographies, des factures, etc.

5. Cohabitation.

Les deux partenaires doivent effectivement cohabiter en Belgique pendant toute la durée de leur relation. Ils doivent être inscrits dans le registre de la population ou des étrangers à la même adresse. Ils doivent utiliser la même adresse vis-à-vis de l'extérieur (par exemple pour l'employeur, les impôts ou la mutuelle).

6. Ménage commun.

Les partenaires doivent avoir un ménage commun. Celui-ci doit être clairement démontré. En tout cas, ils doivent conclure et présenter un contrat de vie commune notarial dans les six mois de l'octroi d'une autorisation de séjour provisoire. Ce contrat doit également être enregistré par la commune où ils sont inscrits dans le registre de la population ou des étrangers.

Le contrat de vie commune notarial doit explicitement mentionner que le Belge ou l'étranger admis ou autorisé à séjourner en Belgique ou à s'y établir, prend l'intéressé à sa charge pendant les premiers trois ans et six mois.

7. Moyens de subsistance durables.

Le partenaire qui réside déjà en Belgique doit, personnellement et durablement, disposer de moyens de subsistance suffisants.

Les moyens de subsistance sont considérés comme suffisants si le revenu mensuel net s'élève au moins à 30 000 FB, augmenté de 5 000 FB par personne à charge. En tout cas, le Belge ou l'étranger admis ou autorisé à séjourner en Belgique ou à s'y établir devra avoir au moins un revenu mensuel net de 35 000 FB.

Les moyens de subsistance sont considérés comme durables s'ils sont encore disponibles pour un an au moins. Si le demandeur effectue surtout du travail intérimaire, il doit présenter ses revenus des trois dernières années afin de démontrer la durabilité de son revenu pour l'avenir.

La charge de la preuve incombe à la personne résidant en Belgique. Les travailleurs indépendants peuvent démontrer la durabilité de leur revenu par les données mensuelles des résultats d'exploitation et les travailleurs salariés par leurs fiches de paye.

8. Engagement de prise en charge.

Le partenaire qui réside déjà en Belgique doit signer un engagement de prise en charge, conforme au modèle ci-joint.

Il ou elle s'engage, à l'égard de l'étranger, de l'Etat belge et de tout C.P.A.S. compétent, à prendre à sa charge tous les coûts relatifs au séjour, aux soins de santé et au rapatriement de l'étranger, et ceci pendant une durée de trois ans et six mois.

9. Ordre public.

Le partenaire étranger ne peut pas constituer un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale.

A cet égard, il ou elle doit produire un certificat de bonnes vie et mœurs.

2. Ongehuwd zijn.

Beide partners dienen ongehuwd te zijn of wettelijk gescheiden.

Indien één van de partners naar aanleiding van wettelijke beletselen onafhankelijk van zijn of haar wil nog niet uit de echt gescheiden is, kan hierop een uitzondering worden toegestaan.

De ongehuwde staat moet worden bewezen door een officieel document.

3. Leeftijdsvereiste.

Beide partners moeten minstens achttien jaar oud zijn.

Om deze leeftijdsvereiste te kunnen toetsen dient de partner die de machtiging tot verblijf aanvraagt een geboorteakte over te leggen. De leeftijd van de partner die reeds in België verblijft, zal vastgesteld worden via de raadpleging van de bevolkingsregisters.

4. Duurzame relatie.

Zowel een heterosexuele als een homosexuele relatie komt in aanmerking.

Het kan gaan om een relatie die begon op het moment dat beide partners nog in het buitenland verbleven of om een in België bestaande relatie.

Het duurzame karakter van de relatie dient door de aanvragers te worden bewezen. Dit bewijs kan bestaan uit betrouwbare getuigen, een gemeenschappelijke huishouding, de samenwoning, fotografisch materiaal, facturen en dergelijke.

5. Samenwoning.

Beide partners moeten effectief in België samenwonen gedurende de gehele duur van hun relatie. Zij moeten in het bevolkings- of vreemdelingenregister ingeschreven worden op hetzelfde adres. Naar buiten toe (bijvoorbeeld ten aanzien van de werkgever, de belastingdienst en het ziekenfonds) moeten zij hetzelfde adres gebruiken.

6. Gemeenschappelijke huishouding.

De partners dienen een gemeenschappelijke huishouding te hebben. Dit moet duidelijk worden aangetoond. In ieder geval dienen zij binnen de zes maanden vanaf de dag dat een machtiging tot voorlopig verblijf werd toegekend een notarieel samenlevingscontract op te stellen en over te leggen. Dit contract dient eveneens geregistreerd te worden in de gemeente waar zij ingeschreven zijn in het bevolkings- of vreemdelingenregister.

In het notarieel samenlevingscontract dient uitdrukkelijk te worden vermeld dat de Belg of de in België gevestigde of tot verblijf toegelaten of gemachtigde vreemdeling de betrokkene gedurende de eerste drie jaar en zes maanden te zijnen laste neemt.

7. Duurzame bestaansmiddelen.

De partner die reeds in België verblijft, moet op een zelfstandige en duurzame wijze beschikken over voldoende bestaansmiddelen.

De bestaansmiddelen worden geacht voldoende te zijn, indien het netto maandinkomen minstens 30 000 BEF bedraagt, vermeerderd met 5 000 BEF per persoon ten laste. In ieder geval zal de Belg of de in België gevestigde of tot verblijf toegelaten of gemachtigde vreemdeling dus minstens een netto maandinkomen van 35 000 BEF moeten bezitten.

De middelen van bestaan worden als duurzaam beschouwd, indien ze nog minstens voor een periode van één volledig jaar beschikbaar zijn. Indien de aanvrager vooral interim-arbeid verricht, moet hij zijn inkomen van de laatste drie jaar voorleggen om de duurzaamheid ervan naar de toekomst toe aan te tonen.

De bewijslast ligt bij de in België wonende persoon. Zelfstandigen kunnen de duurzaamheid van hun inkomen aantonen aan de hand van de maandelijkse bedrijfsresultaten. Loontrekkenden kunnen dit door hun loonfiches over te leggen.

8. Verbintenis tot tenlasteneming.

De partner die reeds in België verblijft, zal een verbintenis tot tenlasteneming dienen te ondertekenen overeenkomstig het hierbijgevoegde model.

Hij of zij verbindt zich ten opzichte van de vreemdeling, de Belgische Staat en elk bevoegd O.C.M.W., gedurende een termijn van drie jaar en zes maanden, de kosten voor verblijf, gezondheidszorgen en repatriëring van de vreemdeling te zijnen laste te nemen.

9. Openbare orde.

De vreemde partner mag geen gevaar opleveren voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Hiertoe dient hij of zij een attest van goed gedrag en zeden over te leggen.

B. PROCEDURE

Lorsque le partenaire étranger est déjà autorisé au séjour en Belgique, la demande peut être introduite en Belgique, conformément à l'article 9, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Dans les autres cas, la demande doit être introduite conformément à l'article 9, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, auprès d'un poste diplomatique ou consulaire belge.

Le partenaire étranger doit produire, à l'appui de sa demande, les documents qui prouvent sa qualité de concubin d'un Belge, d'un ressortissant de l'Espace économique européen ou d'un étranger admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois en Belgique ou à s'y établir :

- une copie de la carte d'identité du partenaire belge ou du titre de séjour ou d'établissement du partenaire étranger qui réside déjà en Belgique;
- un document prouvant l'état de célibataire des deux partenaires;
- l'acte de naissance du partenaire qui demande l'autorisation de séjour;
- la ou les preuve(s) du caractère durable de la relation;
- la preuve des moyens de subsistance suffisants du partenaire qui réside déjà en Belgique;
- un engagement de prise en charge souscrit par le partenaire qui réside déjà en Belgique;
- un certificat de bonnes vie et moeurs.

Parmi ces documents, il faut distinguer selon qu'ils émanent d'une autorité belge ou étrangère. Dans le premier cas, un extrait d'acte suffit alors que, pour les actes étrangers, une copie certifiée conforme à l'original est exigée, sauf lorsqu'un extrait d'acte peut être produit en application de conventions internationales, notamment la Convention relative à la délivrance de certains extraits d'actes de l'état civil destinés à l'étranger, signée à Paris le 27 septembre 1956, et la Convention relative à la délivrance d'extraits plurilingues d'actes de l'état civil, signée à Vienne le 8 septembre 1976.

Les actes étrangers doivent en outre être légalisés conformément à la circulaire du Ministre de la Justice du 17 février 1993 relative à la légalisation des actes de l'état civil intervenus à l'étranger (*Moniteur belge* du 27 mars 1993), sauf lorsque ces actes entrent dans le champ d'application de la Convention de La Haye du 5 octobre 1961 supprimant l'exigence de la légalisation des actes publics étrangers, laquelle a prévu le recours à la procédure simplifiée de l'apostille.

Enfin, les actes étrangers établis dans une langue autre que l'allemand, l'anglais, le français ou le néerlandais, doivent faire l'objet d'une traduction certifiée conforme à l'original par un traducteur juré.

C. DECISION

Si toutes les conditions sont remplies et s'il n'y a pas de signes clairs et univoques d'une relation feinte, l'Office des étrangers autorise le partenaire étranger à un séjour provisoire pour une durée de six mois, en vertu des articles 9 et 13 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers. Après les premiers six mois, cette autorisation est renouvelable par année et ceci pendant une période de trois ans. Après ce terme de séjour régulier et ininterrompu, l'autorisation de séjour est accordée pour une durée illimitée.

Une combinaison des circonstances suivantes indique clairement qu'il s'agit d'une relation feinte :

- les deux partenaires ne se comprennent pas ou font appel à un interprète ou ne peuvent communiquer que difficilement;
- on ne connaît pas le nom ou la nationalité de son partenaire;
- on ne connaît pas la profession exercée par son partenaire;
- des déclarations relatives aux circonstances de la rencontre divergent manifestement;

B. PROCEDURE

Indien de vreemde partner reeds gemachtigd is tot verblijf in België, kan de aanvraag ingediend worden in België, overeenkomstig het artikel 9, lid 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In de andere gevallen moet de aanvraag ingediend worden bij een Belgische diplomatieke of consulaire post overeenkomstig het artikel 9, lid 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De vreemde partner moet ter ondersteuning van zijn aanvraag de documenten overleggen die zijn hoedanigheid van samenwonende met een Belg, een onderdaan van de Europese Economische Ruimte of een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is om meer dan drie maanden in België te verblijven of er zich te vestigen, bewijst :

- een kopie van de identiteitskaart van de Belgische partner of van de titel van verblijf of vestiging van de vreemde partner die reeds in België verblijft;
- een document dat de ongehuwde staat van de twee partners bewijst;
- de geboorteakte van de partner die de machtiging tot verblijf vraagt;
- het bewijs van de duurzame aard van de relatie;
- het bewijs van voldoende middelen van bestaan van de partner die reeds in België verblijft;
- een verbintenis tot tenlasteneming ondertekend door de partner die reeds in België verblijft;
- een attest van goed gedrag en zeden.

Men moet hier een onderscheid maken tussen de documenten afgeleverd door een Belgische overheid of een vreemde overheid. In het eerste geval volstaat een uittreksel van de akte. In het geval dat het gaat over een vreemde akte daarentegen, is een kopie vereist die eenvormig verklaard is met het origineel, tenzij een uittreksel van de akte kan overgelegd worden overeenkomstig de internationale verdragen, met name de Overeenkomst betreffende de afgifte van bepaalde uittreksels van akten van de burgerlijke stand bestemd voor het buitenland, gesloten te Parijs op 27 september 1956 en de Overeenkomst betreffende de afgifte van meertalige uittreksels uit akten van de burgerlijke stand, gesloten te Wenen op 8 september 1976.

De buitenlandse akten moeten bovendien gelegaliseerd worden overeenkomstig de Omzendbrief van de Minister van Justitie van 17 februari 1993 betreffende de legalisatie van buitenlandse akten van de burgerlijke stand (*Belgisch Staatsblad* van 27 maart 1993), tenzij deze akten vallen onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Den Haag van 5 oktober 1961 tot afschaffing van de vereiste van legalisatie van buitenlandse openbare akten, die de vereenvoudigde procedure van de apostille heeft voorzien.

De buitenlandse akten opgesteld in een andere taal dan het Duits, Engels, Frans of Nederlands, moeten het voorwerp uitmaken van een vertaling door een beëdigd vertaler, gewaarmerkt conform het origineel.

C. BESLISSING

Indien aan alle voorwaarden is voldaan en er geen duidelijke en ondubbelzinnige elementen aanwezig zijn die wijzen op een schijnrelatie, machtigt de Dienst Vreemdelingenzaken de vreemde partner tot een voorlopig verblijf van zes maanden op grond van de artikelen 9 en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze machtiging is na de eerste zes maanden vernieuwbaar voor een jaar en dit gedurende een periode van drie jaar. Na verloop van deze termijn van regelmatig en ononderbroken verblijf zal een machtiging tot verblijf voor onbeperkte duur worden verleend.

Een samenloop van de volgende omstandigheden vormt een ernstige aanduiding dat het gaat om een schijnrelatie :

- beide partners verstaan elkaar niet, doen een beroep op een tolk of kunnen enkel op een gebrekkige wijze met elkaar communiceren;
- men kent elkaars naam of nationaliteit niet;
- men weet niet welk beroep de partner uitoefent;
- de verklaringen omtrent de omstandigheden van ontmoeting lopen duidelijk uiteen;

- un montant d'argent a été promis au début de la relation;
- un des partenaires se livre à la prostitution;
- l'intervention d'un intermédiaire;
- une grande disparité d'âge.

L'autorisation de séjour ne peut être refusée que si toutes les données démontrent manifestement et explicitement qu'il s'agit d'une relation feinte. Dans des cas exceptionnels, une enquête peut être demandée à la police communale.

Lors de chaque demande de prorogation, les partenaires doivent présenter les preuves nécessaires de cohabitation ainsi que le contrat de vie commune notarial enregistré au cours des premiers six mois de séjour.

D. CONTROLE

Le bourgmestre de la commune où les intéressés sont inscrits et/ou où ils ont leur résidence effective doit faire procéder à des contrôles sporadiques de cohabitation.

A cet effet, l'Office des étrangers transmettra aux communes un modèle comprenant des accords et des instructions, en vue d'un contrôle effectif sans nuire inutilement à la vie privée des personnes intéressées.

En particulier, il faudra veiller à ce que le partenaire étranger ne soit pas à la charge du C.P.A.S. pendant la première année de son séjour.

Comme il a déjà été mentionné, les partenaires doivent, lors de chaque demande de prorogation du séjour, présenter les preuves nécessaires de cohabitation ainsi que le contrat de vie commune notarial enregistré au cours des six premiers mois de séjour.

E. RETRAIT D'AUTORISATION

Dans les situations suivantes, l'autorisation de séjour n'est pas prorogée et l'ordre de quitter le territoire est donné au partenaire étranger :

- la fin de la cohabitation effective des partenaires;
- le mariage d'un des partenaires ou la relation durable démontrée d'un des partenaires avec une autre personne;
- la non-présentation du contrat de vie commune notarial enregistré;
- la fin du droit ou de l'autorisation de séjour ou d'établissement du partenaire sur la base duquel le séjour a été accordé.

Lorsqu'une relation est terminée, l'autorisation de séjour peut être accordée, dans des circonstances exceptionnelles, pour des raisons humanitaires (par ex. des enfants communs avec lesquels on a une relation effective) et sur la base d'une intégration réelle, au partenaire qui avait un séjour basé sur la cohabitation, sur la base de l'article 9, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Tout renseignement relatif à l'objet de la présente circulaire peut être obtenu auprès de l'Office des étrangers (tél. : 02/205.54.11) :

- bureau AF ou AN (pour les cas individuels concernant un étranger non CE);
- bureau EF ou EN (pour les cas individuels concernant un étranger CE);
- bureau d'études (pour toute question d'ordre juridique).

Bruxelles, le 30 septembre 1997.

Le Ministre de l'Intérieur,
J. Vande Lanotte.

- een som geld werd beloofd bij het aangaan van de relatie;
- een van beide partners zit in de prostitutie;
- het optreden van een tussenpersoon;
- een groot leeftijdsverschil.

Men kan enkel de verblijfsmachtiging weigeren indien alle gegevens eenduidig en ondubbelzinnig wijzen op een schijnrelatie. In uitzonderlijke gevallen kan de gemeentelijke politiedienst gevraagd worden een onderzoek in te stellen.

Bij elke aanvraag tot verlenging dienen de partners de nodige bewijzen van samenwonen over te leggen, alsook na de eerste zes maanden het geregistreerd notarieel samenlevingscontract.

D. CONTROLE

De burgemeester van de gemeente waar de betrokkenen zijn ingeschreven en/of waar zij hun effectieve verblijfplaats hebben moet, op onregelmatige tijdstippen, controles van de samenwonen laten uitvoeren.

De Dienst Vreemdelingenzaken zal een model met afspraken en instructies overmaken aan de gemeenten met het oog op een daadwerkelijke controle, zonder dat daarbij het privéleven van de betrokkenen nodeloos wordt geschonden.

In het bijzonder zal er gelet moeten worden op het feit dat de vreemde partner niet ten laste komt van het O.C.M.W. gedurende het eerste jaar.

Zoals eerder aangegeven dienen de partners bij elke verlenging van de aanvraag de nodige bewijzen van samenwonen over te leggen, alsook na de eerste zes maanden het geregistreerd notarieel samenlevingscontract.

E. INTREKKING MACTHIGING

In de hiernavolgende situaties wordt de verblijfsmachtiging niet verlengd en wordt er een bevel gegeven het grondgebied te verlaten :

- stopzetting van de effectieve samenwonen van de partners;
- één van beide partners huwt of heeft een bewezen duurzame relatie met een ander persoon;
- niet voorleggen van het geregistreerd notarieel samenlevingscontract;
- beëindiging van het verblijfsrecht of de machtiging tot verblijf of vestiging op basis waarvan het verblijf werd toegekend.

Bij de beëindiging van de relatie kan in uitzonderlijke omstandigheden om humanitaire redenen (bijvoorbeeld gezamenlijke kinderen met wie een effectieve relatie bestaat) en op grond van een bestaande integratie een verder verblijf op grond van artikel 9, lid 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen toegestaan worden aan de partner die een verblijf had op grond van samenwonen zoals hierboven uiteengezet.

Elke inlichting betreffende het onderwerp van onderhavige omzendbrief kan bekomen worden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (tel. 02/205.54.11) :

- bureau AF of AN (betreffende individuele gevallen van niet E.U.-onderdanen);
- bureau EF of EN (betreffende individuele gevallen van E.U.-onderdanen);
- Studiebureau (voor juridische vragen).

Brussel, 30 september 1997.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
J. Vande Lanotte.

ROYAUME DE BELGIQUE

Province :
Arrondissement :
COMMUNE :
Réf. :

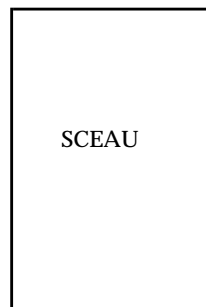
**ENGAGEMENT DE PRISE EN CHARGE
D'UN PARTENAIRE CONCUBIN**

Je soussigné(e).....
né(e) à, le (en)
de nationalité
exerçant la profession de
domicilié(e) à.....
.....
m'engage à l'égard de l'Etat belge, de tout C.P.A.S. compétent et du (de la) nommé(e).....
.....
né(e) à, le (en)
de nationalité
résidant à
à prendre en charge les soins de santé, les frais de séjour et de rapatriement du (de la) prénommé(e).
La présente prise en charge prend cours à partir de l'arrivée du (de la) prénommé(e) sur le territoire belge.

Date et signature
du garant

Vu pour la légalisation de la signature
de
Fait à....., le

Signature du bourgmestre,
ou de son délégué,

KONINKRIJK BELGIE

Provincie :
Arrondissement :
GEMEENTE :
Ref. :

**VERBINTENIS TOT TENLASTENEMING
VAN EEN PARTNER DIE IN CONCUBINAAT SAMENLEEFT**

Ik ondergetekende
geboren te, op (in).....
van nationaliteit,
van beroep
gedomicileerd te
.....
verbind mij ten opzichte van de Belgische Staat, van elk bevoegd O.C.M.W. en van de genaamde
.....
geboren te, op (in)
van.....nationaliteit,
verblijvende te
om de kosten van gezondheidszorgen, verblijf en repatriëring ten laste te nemen.
De onderhavige tenlasteneming heeft uitwerking vanaf het moment dat de hoger genoemde vreemdeling het Belgisch grondgebied betreedt.

Datum en handtekening
van de garant

Gezien voor wettiging van de handtekening
van
te op

Handtekening van de burgemeester
of zijn gemachtigde,

